

D ů v o d y:

Jak nesporno, poukázal žalobce žalovanou filiálku, aby za něho uhradila firmě Adolf B. v J. 4.380 Kč. Nesporno jest, pokud se týče, bylo zjištěno, že žalovaná filiálka pověřila provedením poukazu filiálku v J., tato že uvedenou částku firmě Adolf B. připsala na jejím účtě k dobru, že však majitel firmy Adolf B., byv uvědoměn o dobropisu, ihned se proti němu ohradil a jej vrátil s tím, že mu poukázaný, pokud se týče k dobru připsaný peníz nepatří. Na to žalobce svůj poukaz na firmu Adolf B. odvolal. Z toho, co uvedeno, vidno, že z uskutečnění příkazu sešlo a jestliže přes to žalovaná filiálka peníz 4.380 Kč, který, jak nesporno, od žalobce jako úhradu jeho poukazu přijala, se tomuto vydání zdráhá, jest po právu nárok na vrácení 4.380 Kč po rozumu §u 1435 obč. zák., protože pominul důvod, by si žalovaná filiálka částku tu podržela. Na věci ničeho nemění, že filiálka v J. si peníz firmě Adolf B. žalobcem poukázaný odpočítává na svou pohledávku za touto firmou a žalobcův nárok na vydání jeho odpírá uznati. Dobropis 4.380 Kč byl Adolfem B-em odmítnut, uvedený peníz nestal se majetkem Adolfa B-a a proto pro jeho odpočet z dluhu B-ova u filiálky v J. nebylo podmínek podle §u 1438 obč. zák. Že by žalobce zažalované částky domáhati se měl na firmě Adolf B., nelze odvolacímu soudu přisvědčiti, neboť tato firma poukaz a dobropis odmítla a do jejího majetku z poukázaného peníze ničeho nepřešlo. Žalobce také právem domáhá se zaplacení na žalované filiálce v J., neboť žalované filiálce dal poukaz k úhradě a jí dal peníz na tuto úhradu, k níž nedošlo. Odvolací soud, uznáv jinak a zamítнув žalobu, neposoudil věc po stránce právní správně (§ 503 čís. 4 c. ř. s.).

Čís. 5444.

Prostým usnesením většiny společníků nelze odvolati zastupování společnosti společníkem vůči třetím osobám.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1925, R II 319/25.)

Žádosti některých společníků veřejné obchodní společnosti, by byl v rejstříku proveden výmaz práva Karla S-a ku zastoupení a obchodnímu vedení společnosti, bylo rejstříkovým soudem vyhověno, rekursní soud žádost zamítl. D ů v o d y: Nelze sdíleti názor stěžovatelem ve stížnosti zastávaný, že se nejedná o veřejnou společnost, na niž se vztahují předpisy čl. 85 a násl. obč. zák. V tom směru stačí stěžovatele poukázati na smlouvu společenskou a zápis firmy v rejstříku jako veřejné společnosti. Zápis v rejstříku firemním, totiž výmaz práva Karla S-a ku zastoupení a obchodnímu vedení společnosti stal se však prvním soudem proti předpisu čl. 87 a 88 obch. zák., poněvadž opověď tohoto zápisu nestala se všemi společníky, jak to zákon ve zmíněných ustanoveních výslovně vyžaduje. Žadatelé odvolávají se k odůvodnění své žádosti na ustanovení čl. 101 obch. zák., který pojednává o odvolání práva k vedení obchodní společnosti a upravuje vnitřní poměr společníků, jak to z nadpisu toho oddílu je zřejmo. Toto právo k vedení obchodní společnosti není předmětem zápisu v rejstříku firem-

ním, jak to plyne z ustanovení čl. 86 a 87 obch. zák. K výmazu práva, zastupovati společnost, o jehož výmaz vlastně jde (čl. 86 a 87 obch. zák.), jest zapotřebí souhlasné žádosti všech společníků, čemuž v tomto případě tak není.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud správně rozeznává právo veřejného společníka k zastupování společnosti na venek (čl. 115 obch. zák.) a právo k jednatelství (vedení obchodu) v poměru vnitřním (čl. 99 obch. zák.). Obojí práva jsou pojmově různá a nesbíhají se vždy v osobě téhož společníka. Nemůže býti pochybnosti, že jak oprávnění k zastupování společnosti na venek, tak i právo k jednatelství v poměru vnitřním, propůjčené některému ze společníků, možno za souhlasu všech společníků, tedy i toho, jehož se týče, kdykoli odvolati. Při odporu některého ze společníků stanoví obchodní zákon ve čl. 101 pro prvý případ, že i tu může býti z řádné příčiny právo společníka k jednatelství, založené smlouvou, jednostranně odvoláno, což by se ovšem mohlo státi jen sporem. Otázku, zda takovéto jednostranné odvolání jest přípustné i co do zastupování společnosti vůči třetím osobám, zákon výslovně neřeší a literatura, zejména v otázce, zda by tu bylo použití obdoby (čl. 101 obch. zák.), se rozchází (viz Staub-Pisko, I. § 2 při čl. 115). Touto otázkou netřeba se však zabývat, poněvadž, i kdyby uvedený názor byl správným, byla by i tu nutna žaloba a nestačilo by prosté usnesení většiny společníků. Kdyby tedy všechny okolnosti, uvedené v dovolacím rekursu, byly pravdivými, nemohl by býti na jich základě povolen výmaz zastupitelského práva Karla S-a z obchodního rejstříku, když není vykázán souhlas všech společníků, pokud se týče když opověď všemi společníky nebyla podepsána (čl. 86, 87 a 88 obch. zák.).

Čís. 5445.

Úrazové pojištění dělnické (zákon ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888).

Neoznámil-li podnikatel pojišťovně úraz včas nebo řádně dle §u 29 zák. o úr. poj. děln., propadá pouze trestu dle §u 52 úr. zák., není však práv dělníku z náhrady. Na podnikatele může dělník nastupovati jedině, způsobil-li podnikatel (jeho zákonný zástupce nebo representant) úraz úmyslně a to jen o to, co dělníku dále ještě přísluší dle občanského zákona v poměru k úrazovému zákonu.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1925, Rv II 353/25.)

Žaloba, již domáhal se zaměstnanec na zaměstnavateli placení měsíčního důchodu, ježto ho zaměstnavatel nepřihlásil včas u úrazové pojišťovny, čímž pozbyl nároku na důchod úrazové pojišťovny, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto